

הדרך הישרה

עלון לחיזוק דרך חסידות חב"ד
כפי שהורונו רבותינו נשיאינו

גליון ה' • ש"פ ויחי תשע"א

עבודת התפלה, וההכנות המוכרחות לפני

"נרפים אתם נרפים על כן אתם אומרים גלבה נזבחה לה" אזוי ווי מ'איז פויל, ביז צוויי מאל "נרפים", "נרפים אתם נרפים", און אים פאסט ניט און שטייט ניט אן (אויך פאר זיך) צו זאגן אז ער פוילט זיך דאוונען - כאפט זיך דער "קלוגניקער" אויף א המצאה: ער וועט זאגן אז אווי ווי כ"ק מו"ח אדמו"ר מאנט אז מ'זאל גיין אויף מס"נ פאר א צווייטן אידן - דארף מען דאס טאן, "נלכה נזבחה לה", ובמילא קען מען ניט טאן אין עבודת התפלה!

דארף מען אבער וויסן אז דאס שטאמט דערפון וואס "נרפים אתם נרפים", אז מ'פוילט זיך פשוט צו טאן אין עבודת התפלה, און דערפאר שרייט מען אז מ'דארף גיין אויף מסירת נפש: תפלה איז דער אויסגיין פון דעם נפש צו אלקות - און ער טענה'ט אז מ'דארף גיין אויף מסירת נפש. מ'דארף אוועקגעבן דעם נפש אינגאנצן!

שיחות קודש תש"מ ח"ב ע' 387

עבודת התפלה בימינו, שלא כדעת הטועים • "נרפים אתם נרפים" ולכן אינו עוסק בעבודה

ש"פ תשא תש"מ

... האט מען דערפון די הוראה אז עם דארף זיין דער ענין פון עבודת התפלה. ולא כדעת הטועים וואס זאגן אז אזוי ווי כ"ק מו"ח אדמו"ר האס געמאנט אז מ'זאל לערנען תורה, און האט געמאנט הפצת המעיינות, און האט געמאנט אז מ'זאל טאן מיטן זולת, און אז מ'דארף האבן אהבת ישראל, וואס אהבת ישראל איז איין זאך מיט "אהבת את ה' אלקיך" - דערפאר דארף מען טאן נאר אין די ענינים מיט מס"נ;

אבער בנוגע צו דעם ענין התפלה, און עבודת התפלה - איז דאס שייך צו דעם זמן ווען מ'האט געשריבן דעם קונטרס התפלה, און 9 - 10 יאר שפעטער דעם קונטרס העבודה, אדער עכ"פ אין דעם זמן פון יענעם נשיא; אבער בזמנו איז דער גאנצער ענין ניט שייך! וואס די וואס זאגן אזוי מאכן זיך ניס וויסנדיק אז דער וואס האט אפגעדרוקט דעם קונטרס התפלה און קונטרס העבודה מיט דער הקדמה און חילוק הפרקים און קיצורים, מיס די ריבוי מכתבים - איז געווען כ"ק מו"ח אדמו"ר!

און דעם ביאור אין דעם וואס מ'געפינט אז כו"כ זאלן רעדן בנוסח הנ"ל, אז מ'דארף איצטער טאן אין אנדעזע ענינים פון תומ"צ און ניט אין עבודת התפלה - האט מען שוין אין תושב"כ, וואס אפילו הצדוקין מודין בה:

עבודת התפלה אינה 'הידור מצוה' • לא שייך עבודה בלי כבוד ראש לפני התפלה

ליל שמחת תורה תרצ"א

הרבה טועים בענין עבודה שבלב און מיינען שהוא כעין הידור מצוה, מדת חסידות, און זאגן לכשאפנה אשנה, היינו כשיהי' לו כל הצטרכותו, לפי מה שהוא מודד לו בעצמו כל ההצטרכות שלו, וויפעל עס קומט אים לפי דעתו.

כשמדברים דב"ט לפני התפלה "להנח ממש יגיעים בדא"ח" ♦ נקל לתקן המעוות בריצוי כולם

כ"ק אדמהאמ"צ

מה מאוד עגמה נפשי, בראותי בעת רצון בעבודה שבלב זו תפלה, שעה א' יפה לחיי הנפש להתקשר באלוקים חיים, אז דוקא מעשה שטן מרקד לבלבל הלב והמוח בדברים של מה בכך, שנק' שיחה בטילה בין איש לרעהו כל היום כולו.

ומה מאוד צר לי מזה אשר לחנם ממש יגיעים בדא"ח לקבוע בנפשם אור עולם, אחר שמשליכים אחרי גוים בעת רצון לה' בכל חד וחד לפום שיעורא דילי, ובאמת לכל העם בשגגה כי א"ז רק מצד פר"ע ומניעת השגחה לטוב על חיי נפשם.

לזאת גודל הבקשה. זאת עשו וחיו ולא תמותו, איש את רעהו יחזק יחזק לעשות חוק קבוע לשעה זאת ע"פ אנשים ממונים נאמנים לקבל שלא ישיחו שיחה בטלה קודם התפלה, ומכש"כ בעת התפלה עד גמר התפלה ממש, וכל העובר יורשם שמו ויענש בריחוק אמיתי בכל הענינים.

ובאמת נקל מאד לתקן זה המעוות, רק אם יהי' בהסכמת וריצוי כולם כאיש א' חברים להצלת נפשם ובפרט בצוק העתים ברוחניות.

אג"ק אדמו"ר האמצעי ע' שח

הדב"ט שלפני התפלה "מחיצה של ברזל"

יש הבל אשר נעשה על הארץ, הבל הבלים מלין דעלמא, ורעות רוח, כתרגומו תבירו דרוחא, כידוע לידועים, כי ההבל מקיף וסובב והולך הרוח ונעשה מחיצה של ברזל המפסיק בין רוח האדם לאביו שבשמים.

ואי לזאת מעי מעי אוחילה, להיות כל איש זהיר ונוהר ברוחו במאד מאד מלדבר דברי חול ומלין דעלמא לפחות שעה א' קודם התפלה של שחרית וחצי שעה קודם תפלת מנחה.

אג"ק אדמו"ר האמצעי ע' שעה

דער טעות בני אדם איז דאך זייער גרויס, דער אהבת עצמו און דער יקר בעיני עצמו, די אייגענע ליבשאפט און די אייגענע טייערקייט וואס דער מענטש האט זיך ליב און בא זיך טייער דאס פאר בלענט אים דיא אויגן און איז מכסה על האמת.

איז אז ער טראכט אפ וויפיל ער דארף און וויפיל אים קומט לפי דעתו, איז יעמולט הייבט ער אן טראכטן וועגן עבודה, מאנטיג און דאנערשטיג, שבת נאך קאווע, אז ער קומט אין בית הכנסת און רעט אפ מיט אלעמען איז נאך דעם ווי דער צבור האבן גיענדיקט דאווענן הייבט ער אן טראכטן וועגן עבודה דאווענן באריכות, און לבסוף דאווענט זיך ניט, ער זאגט אפ די ווערטער און יוצא.

דער טעם הדבר איז פשוט עס פעלט אים די גאנצע הקדמה והכנה אל התפלה, פריער גאר די פשוטע הקדמה פון אין עומדין להתפלל אלא מתוך כובד ראש שהוא הכנעה ושפלות ווי רש"י זאגט.

הכנעה ושפלות אליין דארף האבן א הקדמה והכנה דאס הייסט אז מיא זאל צוא קומען צוא הכנעה ושפלות אמיתי דארף מען האבן א הקדמה והכנה לזה וכידוע בענין קריאת שמע שעל המטה ותיקון חצות. אבער על כל פנים די פשוטע הכנה פון הכנעה ושפלות דאס הייסט א קצת התבוננות לכל הפחות אין די עטלעכע ווערטער, מי הוא המתפלל ולפני מי הוא מתפלל, וואס די התבוננות וואלט אויך פועל גיווען א קצת חיות אין דאווענן אבער אז קודם התפילה רעט מען, און ריידנדיק פאר הערט מען א אמן, א אמן יהא שמ"י רבא, א ברכו פון קריאת התורה, איז דאס גאר א היפוך לגמרי פון דעם ענין פון דאווענן במילא אז ער שטעלט זיך דאווענן דאווענט זיך ניט, נאר ער מיינט אז דאס איז עבודה און אז דאס איז א חסיד...

די עבודה פון דאווענן איז אין הארצן און מיטן הארצן, דאס הייסט אז מיא דאוונט ווי עס בעדארף זיין, איז נאכן דאווענן, אין די אלע הנהגות פון טאג דא א רושם פון דעם דאווענן, די כוונה איז אז מיא דאוונט מיטן הארצן איז נאכדעם דער גאנצער טאג גאר א אנדער טאג, אין יעדער זאך און אין יעדער מענטשן זעהט מען די גוטע זייט, און ער ליגט אין דעם אז ער אליין זאהל ווערן בעסער בכל מדותיו והנהגותיו.

לקוטי דיבורים ח"ד ע' תשג, ב

לקבל עלון זה באימייל, נא להודיע:
HaderechHayeshara@gmail.com